

ESCOLA: SALESIANS SANT BOI
NOM: DANIELLA ALVAREZ
TÍTOL: "L'ESCOLA ÉS CASA MEVA"

Aquesta és la història d'un nen que es diu Liam i viu al Perú. Un bon dia en Liam va haver d'anar-se'n del seu país i viatjar a Barcelona per què els seus pares havien trobat feina allà.

Quan en Liam va arribar a Barcelona estava trist però, a la vegada, content per tenir l'oportunitat de conèixer una nova ciutat, una nova cultura...

Va arribar nou a una escola que li agradava molt. Era gran, acollidora, els mestres i les mestres eren molt simpàtics i simpàtiques, tenia un pati gegant i molt material a les aules. Però, el primer dia, els seus companys i companyes de classe li deien coses horribles com ara:

-No et volem aquí, ves-te'n al teu país, no volem ser els teus amics!

La mestra, quan es va assabentar d'aquests comentaris, va parlar amb l'alumnat i els va explicar que el seu comportament no ajudava al fet que el Liam

es trobés com a casa, sinó, tot el contrari. Els va preguntar si a ells els agradaria que els fessin sentir així. Es va apropar al Liam i li va preguntar si volia fer una

petita presentació per explicar qui era, d'on venia i quines aficions tenia perquè la classe el pogués conèixer.

Entre altres coses, el Liam va explicar que se'n va anar del seu país perquè les coses eren difícils al petit poble on ell vivia: no hi havia escoles, ni treballs i els seus pares van pensar que aquí tot seria millor i en Liam podria estudiar i tenir un futur.

Després de presentar-se en Liam va seure al costat d'una nena que es deia Lucia i ella li va dir: -m'ha agradat molt la teva història vols ser el meu amic? I ell va respondre: - I tant! Ets la primera persona que vol ser amiga meva aquí a Barcelona.

A l'hora del pati, en Liam es pensava que estaria sol, però uns nens i nenes de la seva classe, es van apropar on estava assegut i li van preguntar:

- Escolta Liam, això..., abans..., perdona'ns, hem estat uns rucs. Vols jugar amb nosaltres?

En Liam va acceptar ràpidament, però no sabia jugar a "matar conills". Els companys i companyes de classe li van explicar i, poca estona després ja havia après. En pujar del pati els seus companys volien saber coses d'ell, què és el que

ESCOLA:

NOM:

TÍTOL:

trobava a faltar del Perú, què coneixia de Barcelona, com eren les escoles del seu país, com era el pati, les aules...

En Liam estava content, els seus companys no paraven de fer preguntes i ell anava responent a totes.

Van passar uns mesos i, un dia, la seva mare li va dir una cosa que el va posar molt trist, el seu avi no estava bé de salut i havien de tornar al Perú i no sabien quan tornarien.

En Liam no volia acomiadar-se dels seus companys i companyes, però per altra banda, volia estar al costat del seu avi.

En Liam va haver d'anar-se'n de Barcelona i la classe li va escriure una carta acompanyada de dibuixos perquè no els oblidés.

Temps després, la mestra els va dir que en Liam tornava a l'escola i tothom es va posar molt content. El seu avi havia vingut amb ells i el dia que a l'escola vam celebrar St. Jordi, on hi ha espais perquè les famílies expliquin contes, llegendes o històries, el seu avi va explicar un conte típic del Perú i va ser genial.

En Liam sempre pensa en la sort que ha tingut i la bona acollida que ha rebut i sovint diu: - L'escola és com casa meva!

Lluna Iluminosa